

"FARUS"

REVISTA D'EL FAR D'EMPORDA

Núm:27

Juny 2005

Preu:3€

Amb el suport de

Caixa de Girona

www.caixagirona.es

"FARUS"

REDACTORS

ESTHER BARTOLOMÉ
ALBA BAYÉS
CRISTINA BAYÉS
SARA BAYÉS
M^aDOLORS CASELLAS
JORDI COMPANY
MARIA COMPANY
FINA COMPANY
JOSEP MARIA COMPANY
XAVIER FRANCO
ESTHER JOFRE
JUDITH JOFRE
SERGI MORADELL
MN. JAUME PRATDESABA
PAU SUBIRÓS

LA MÉS

L'ESCOLA
EL FAR ACTIU
L'AMPA

PORTADA

COMPOSICIÓ PRÒPIA DE
L'ASSOCIACIÓ JUVENIL
ATALAIA

CONTRAPORTADA

FOTOGRAFIA CEDIDA PER
MAS GRUTA. DIADA DE
RAMS. APROX. 1962

IMPRIMEIX

COPISTERIA ESTEVE

EDITA

ASSOCIACIÓ JUVENIL
ATALAIA

AMB EL SUPORT DE:

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de Joventut

Diputació
de Girona

BENVOLGUTS;

TORNEM A ENCETAR EL TEMPS D'ESTIU AMB LA CELEBRACIÓ DE LA NOSTRA FESTA MAJOR. ÉS PER AQUEST MOTIU QUE DES DE LES PÀGINES DE LA NOSTRA REVISTA FARUS US SALUEM CORDIALMENT I US DESITGEM QUE GAUDIU D'AQUESTS TRES DIES PLENS D'ACTIVITATS LÚDIQUES I FESTIVES QUE TANT LA COMISSIÓ DE FESTES COM L'ASSOCIACIÓ JUVENIL ATALAIA HEM ORGANITZAT.

DES DE JA FA UNS QUANTS ANYS LA NOSTRA REVISTA PRETÉN RECOLLIR LES OPINIONS, SUGGERIMENTS, RELATS I PART DE LA HISTÒRIA DEL FAR D'UNA MANERA PLANERA I ENTENEDORA PER TAL D'ARRIBAR A LES VOSTRES LLARS I FER-VOS PASSAR UNA BONA ESTONA. AMB AQUESTA PREMISSA, INTENTEM QUE LES ENTITATS MÉS REPRESENTATIVES DEL POBLE HI PUGUIN SER REPRESENTADES. I NO NOMÉS AIXÒ, DESITGEM I US CONVIDEM PERQUÈ US ANIMEU A COL·LABORAR-HI. QUALSEVOL AJUDA O SUGGERIMENT SERÀ BEN REBUT. UNA REVISTA D'AQUESTES CARACTERÍSTIQUES NECESSITA DEL SUPORT DELS VEÏNS I VEÏNES. DE VEGADES NO CAL SER GRAN ESCRIPTOR O SABER ESCRIURE LITERATURA. POTSER AMB EL RELAT D'ALGUNA HISTÒRIA QUE CAL RECUPERAR, UNA RECEPTE QUE ENS SURT LA MAR DE BONA O L'ENTREVISTA A ALGÚ QUE ENS SEMBLA INTERESSANT N'HI HA PROU PER MILLORAR EL FARUS. VINGA, ANIMEU-VOS I ENS FEU ARRIBAR LES VOSTRES PROPOSTES PEL PROPER NÚMERO. TOTTHOM HI SERÀ BENVINGUT. MOLT BONA FESTA MAJOR.

L'ATALAIA.

ÍNDEX

Agenda.....	1
Des de l'A.M.P.A	
del C.E.I.P El Far D'Empordà.....	3
El Rey Pinocho	4
Ballem en Català	6
L'Hemeroteca	7
Dime exagerada y te llamaré insensato ...	8
Una bona reflexió va bé de tant en tant .	10
Coses curioses sobre els patrons del nostre poble	12
Oblidem massa ràpid ?	14
Navegant pel Ciberespai	17
El crepuscle nazi	18
El carrer nou	20
La Guilla Rodamolins	22
Així ens ho explica l'Herminia de Can Serra	24
El Far Actiu	25
Estat de Comptes El Far Actiu	26
Programa de la Festa Major	28
Història autèntica i no verídica de l'origen de la sardana	30
Vist i no Vist	31
Què en fan dels beneficis les caixes i els bancs?	32
La Classe de les Tortugues	34
La Classe dels Dofins	36
En Quixot de la Manxa	38
L'Església - Castell d'El Far	40
Descobrim l'Entorn	41
Ricard Viladesau	44
Un bon menú per a la nostra festa major .	46
L'Escut de Catalunya	48
Moviments Demogràfics	50

Agenda

La passada Festa Major es va celebrar els dies 5, 6 i 7 de Novembre durant els quals vàrem poder gaudir de Teatre, Animació Infantil, Concert de Festa Major, Ball, Sardanes, Ofici Solemne i d'una Exposició de Joguines.

Durant les festes de Nadal, la Comissió de Festes va organitzar les tradicionals Quines, excepte una d'elles que la va organitzar l'A.M.P.A. de l'Escola del Far.

El diumenge 13 de Febrer per la tarda es va fer una Festa de Disfresses amb premis per a totes les edats i ball amb disco-mòbil, que va acabar amb una xocolatada per a tothom.

Els divendres 4, 11 i 19 de Març al Local Social es va celebrar el FIGUERES FOLK 2005, amb la presència de *Quico el Célio*, *el Noi i el Mut de Ferreries*, *Ministres de Figueres* i *Milladoiro*.

Dimecres 23 de Març l'Associació Juvenil ATALAIA va organitzar per a tots els nens i nenes del Far un seguit de Jocs Tradicionals al Camp de Futbol i després va oferir un berenar al Local Social.

Diumenge 3 d'Abril, a benefici de la **Fundació Internacional Josep Carreras**, es va celebrar un Dinar de Germanor al centre cívic i social. La vetllada es va amenitzar amb el finalista de *Llúvia d'Estrelles* Juan Bram.

Cal dir que durant tots els dimecres d'aquest llarg hivern, al Local Social s'han realitzar classes d'**Aeròbic** amb la Katy de professora.

LES QUADRES RESTAURANT

C. Baix, 2 • Tel. 972 50 68 91 • EL FAR D'EMPORDA

Instal·lacions MORILLO

ELECTRICITAT - AGUA - GAS - CALEFACCIO

C. Oliva, 6 baixos - EL FAR D'EMPORDA

Mòbil 656 804 194

DES DE L'AMPA DEL CEIP EL FAR D'EMPORDÀ

L'escola creix i amb ella l'Associació de pares i mares d'alumnes . Ja som 32 famílies que participem activament en tot el que l'escola ens demana .

La base principal d'aquesta demanda són els DINERS... com se faria!

La realitat és clara: Ensenyament dota les escoles d'un pressupost totalment insuficient. Cada € que des de l'Ampa podem aportar-hi s'inverteix en millores i en organitzar activitats que fomenten e incentiven la formació dels nostres fills . L'Ampa subvenciona amb el 50 % el cost de totes les sortides a teatre, excursions,... . Participa activament en la celebració del Nadal a l'escola , la diada de Sant Jordi i el fi de curs.

Aquest any s'ha organitzat un curs d'informàtica pels pares . L'experiència ha estat molt interessant , esperem en un futur poder-ne organitzar d'altres temàtiques i fer-ho d'accés lliure a tot al poble.

Amb aquestes quatre fotografies resumirem una mica l'activitat del curs 2004-2005 que ja està a punt d'acabar...buf!

que depressa que ha passat...

Dia 22 de desembre de 2004 . Cel.lebrem el Nadal! -La BEL ens explicà contes de Nadal i va maquillar els nens . Vam fer un bon esmorzar i va cagar moltes coses el Tió.

PER NADAL

La Quina de l'escola . És la principal font d'ingressos que té l'AMPA . En el seu segon any s'ha aconseguit un èxit de públic amb una gran participació de tothom, tant famílies com la resta del poble **MOLTÍSSIMES GRÀCIES** .

Per Nadal també s'organitza la rifa de la "PANERA" .

PER SANT JORDI

L'Ampa ha comprat aquest titellaire per anar equipant la biblioteca . La mare de l'Albert Morillo Fabra és l'autora de la preciosa decoració. El dia 22 d'abril en motiu de la vigilia de la diada de Sant Jordi un grup de pares vam representar la llegenda de Sant Jordi amb titelles . Seguidament vam fer un berenar.

El dia de Sant Jordi vam fer la parada de venda de roses i contes . Vam tenir molts clients . Vam vendre més de 150 roses, tot un ÈXIT !

SEGUIM PREPARANT MÉS COSES PER FI DE CURS I JA TREBALLEM AMB MOLTES GANES ELS NOUS PROJECTES PEL CURS 2005-2006 . BONA FESTA D'ESTIU A TOTHOM .

L'AMPA CEIP EL FAR D'EMPORDÀ

EL REY PINOCHO

Hace mucho, mucho tiempo, en un pueblo muy rico, vivía un señor que se llamaba Pinocho.

Era el señor más pobre de ese pueblo.

Un día fue caminando hacia el bosque, era Otoño, llevaba una caja y por el camino una seta, dos setas, tres setas, hasta que llenó la caja. Al cabo de unos minutos se puso a llover, se fue corriendo a su casa, pero en el camino vio al rey medio muerto.

Fue hacia él, lo cogió y se lo llevó al pueblo.

Pidió dinero a los vecinos.

Cuando llegó al médico, Pinocho le dijo al médico que estaba por el bosque cogiendo setas y empezó a llover, ya se

iba para casa cuando de repente vió al rey. Mira, te dijo que al cabo de unos días ya estará bien.

Cuando el rey se levantó Pinocho le explicó todo lo que había sucedido.

El rey celebró una gran fiesta y el rey le dijo:

- Dime lo que quieras que te lo daré.

- Y Pinocho le contestó:

- Quiero ser el rey de este pueblo.

Y el rey le dijo que a partir de ahora sería rey. Pinocho lo celebró con una fiesta.

Fueron muy felices y comieron perdices.

Pinocho

El rey Pinocho

Pau Subirós Saballs

8 anys

BALLEM EN CATALÀ

“Ballem en català” és el títol de la nova campanya de la Unió de Músics de Catalunya amb el suport de la Secretaria de Política Lingüística. De què es tracta? Bé, quan anem a una festa de poble o de qualsevol tipus que hi hagi música en directe és difícil trobar formacions que interpretin temes ballables en català, fora d'El Ball de Rams, Lola la Tabernera i El Boig per Tu, quins altres temes se t'acudeixen cantats en català? Ben pocs més, i aixó passa a la majoria de formacions. La campanya, doncs, és per promocionar temes ballables cantats en català.

Primerament es va organitzar un concurs de composició de temes inèdits on s'hi van presentar cent cinquanta temes de tots els estils. Després un jurat especialitzat, amb la Nuria Feliu de presidenta, van decidir vint temes que serien enregistrats en un CD per diferents formacions musicals entre les quals es troben les més prestigioses que actuen a casa nostra. A partir de finals d'aquest mes el podrem sentir en totes les emissores de ràdio públiques i privades, també es lliurarà a les escoles i acadèmies de ball i es posarà a la venda al públic. Paral·lelament sortirà un DVD amb el videoclip dels temes enregistrats que serà distribuït a totes les televisions locals.

Una seixantena de formacions s'han adherit a la Campanya, i es comprometen a interpretar aquests nous temes cantats en català en les seves actuacions.

Aquest estiu...”BALLEM EN CATALÀ”

Jordi Company

L'Hemeroteca

Voldria exposar aquí la inquietud que moltes persones sobre el present del nostre temple senten: "S'ha de reparar el nostre temple" sentim dir des de molts indrets.

La Ministre que l'any passat ens visitava deia el mateix, oferint els seus serveis. Quina reparació és la que vol? Recuperar l'antic far, que dona nom al nostre poble. Que no digui en realitat "ExFar", sinó Far veritable en quan li hem tornat a donar cos.

I un far rehabilitat perquè el voldríem? Jo dic la meva: per fer-hi la Hemeroteca. Porto 26 anys aquí a El Far com a Rector. No hi hagut cap any sense filmació. Els nens de la Doctrina, les Festes Majors, bateigs, etc. Tot el material que tenim, passat en gravació digital, es prestaria a donar vida al nostre passat recent. He ensenyat als nens de la Doctrina a fer obra de misericòrdia, donar peu a que la memòria dels nostres avantpassats quedi en bon lloc. És per això que voldria fer servir l'alt de l'Església. Com hi pujaríem? Per una rampa metàl·lica en forma de cargol. Però per no fer-se veure podríem posar-la vora l'altar major, a mà esquerra, a la banda del carrer de Dalt. Els tècnics donarien l'última paraula.

El dia que això sigui una realitat, el poble del Far d'Empordà es qui haurà de sortir guanyador. I això ho volem tots nosaltres.

Mn. Jaume Pratdesaba, Rector

Mai he provat d'escriure un article en castellà. De fet, tampoc seria així si no hagués obtingut una bona rebuda després d'escriure aquest article d'opinió. No obstant això, aquesta vegada he decidit *arriscar-me* i, si llegiu l'escrit, veureu que no podia escollir una expressió més encertada. Per tant, no m'importarà rebre crítiques negatives per no haver usat la meua llengua materna per expressar-me la qual sembla imprescindible per a molts i incomprendible per a d'altres. Sé per experiència que és impossible agradar a tothom.

Dime exagerada y te llamaré insensato

A pesar de que hace poco que hemos celebrado un año de las elecciones estatales donde los socialistas ganaron la batalla, aún se habla del espeluznante *riesgo* que padecemos los españoles cuando salimos a la calle. Desconfiamos de esa recelosa tregua y nos asusta pensar que podemos sufrir un nuevo atentado el día menos pensado. Nos estremecemos cuando vemos un reportaje de aquel día fatídico que cambió la vida de muchos y se la quitó a más de un centenar de españoles. Las familias de las víctimas, en todo caso, también murieron en Atocha y donde fuera que estallasen los infernales trenes.

¿Qué es el *riesgo*? Una solución sencilla para responder esta pregunta sería utilizar el diccionario, ese libro en el que se recogen y explican de forma ordenada voces de una o más lenguas, de una ciencia o materia determinada. Según éste, el *riesgo*, del italiano *risico* o *rischio* y éste del árabe clásico *rizq*, es la contingencia o proximidad de un daño. Una definición pobre para una palabra que en la actualidad significa tanto.

Si preguntáramos a un empresario para salir de dudas, nos haría una reflexión sobre economía y finanzas, un médico pensaría en el miedo que recorre su cuerpo cada vez que realiza una operación dificultosa y un mendigo recordaría su día a día, el terror de ser descubierto cada vez que coge de escondidas esa lata de espárragos del supermercado de la esquina. Del mismo modo, en la mente del fumador aparecería la palabra cáncer y en la de la embarazada drogadicta las siglas SIDA escritas en el informe médico de su hijo. El estudiante no olvidaría las veces que se ha presentado en un examen sin haber leído ni dos líneas del temario y Cristóbal Colón, difícil sería encontrar su paradero, rememoraría el afán de descubrir un nuevo mundo que le acompañó durante su viaje hacia lo desconocido. Si se me apura, cualquier joven músico aceptaría como *riesgo* el abandonarlo todo para ir a estudiar al extranjero donde indudablemente la tradición les ha tratado mejor, abriéndoles un abanico inmenso de posibilidades. El ludópata, simplemente un enfermo, *arriesga* a él y a los suyos cada noche en el mismo casino, con los mismos crupieres que

hace años que lo acompañan en sus noches desafortunadas, y la joven que padece anorexia, contrariamente al resto de la humanidad, entendería como *riesgo* el comerse mayor cantidad de calorías que le corresponden al día, y así un sinfín de ejemplos más. Se han *arriesgado* muchos, tal y como lo hizo Carod-Rovira cuando acudió a Perpiñán a conseguir uno de los muchos imposibles de la política del estado español y no utilizó el término España porque sería demasiado *arriesgado* por mi parte. Pero, como diríamos en catalán y sin que se me tache de nacionalista, "*Qui no arrisca no pisca*". Inmigrar es un *riesgo*, amar —el comienzo de la palabra amargura— es un *riesgo*, competir es un *riesgo* e incluso morir es un *riesgo*.

Este torbellino de ideas no son más que circunstancias desde el punto de vista de cualquier ser humano que utilice sus ojos no sólo para ver sino para interpretar cada acontecimiento sucedido. Son sólo algunos ejemplos que no tratan de ser un compendio de anécdotas. Ha llegado un punto, no obstante, en el que tenemos la necesidad de *arriesgarlo* todo. Paradójicamente, se *arriesgaron* también los fanáticos islamistas que pusieron las bombas en los trenes madrileños el 11 de Marzo de hace poco más de un año.

Hablo ahora por boca de la mayoría de mis conciudadanos y lanzo un mensaje en forma de pregunta retórica que se encuentra en nuestras mentes desde que empezó esta interminable pesadilla de la cual queremos despertar: ¿Debemos continuar torturándonos o vale la pena seguir *arriesgando* todo cuanto tenemos? Que cada uno decida, a partir de ahora, cómo quiere llevar su vida. Después de todo, en la vida hay que *arriesgarse* o morir.

*He llorado en Venecia, me he perdido en Manhattan,
he crecido en La Habana, he sido un paria en París,
México me atormenta, Buenos Aires me mata,
pero siempre hay un tren que desemboca en Madrid.*

Joaquín Sabina

Alba Bayés Quer
Primer Premi Jocs Florals '05
I.E.S Cendrassos

UNA BONA REFLEXIÓ VA BÉ DE TANT EN TANT

Quan les coses de la vida ens superen, quan 24 hores al dia no són suficients, recorda el pot de maionesa i el cafè...

Un professor, davant la seva classe de filosofia, sense dir paraula, va prendre un pot gran i buit de maionesa i va procedir a omplir-lo amb pilotes de golf. Després va preguntar als estudiants si el pot estava ple .

Els estudiants van estar d'acord en dir que si. Així, el professor va agafar una capsa plena de caniques i la va buidar entre les pilotes de golf.

El professor va tornar a preguntar als estudiants si ara el pot era ple i ells van tornar a dir que si.

Després, el professor va agafar una capsa de sorra i la va buidar dins del pot. Per suposat que la sorra va omplir tots els espais buits i el professor va preguntar de nou si el pot estava ple.

En aquesta ocasió els estudiants van respondre amb un si unànim.

El professor ràpidament, va afegir dues tasses de cafè al contingut del pot i efectivament, va acabar d'omplir els espais buits entre la sorra, les caniques i les pilotes.

Els estudiants reien en aquesta ocasió. Quan el riure es va anar apagant el professor va dir:

" Vull que s'adonin que aquest pot representa la vida. Les pilotes de golf són les coses importants com la família, els fills, la salut, els amics, l'amor, coses que us apassionen. Són coses que , encara que perdessiu totes les altres i només us quedessin aquestes, les vostres vides encara estarien plenes. Les caniques són les altres coses que ens importen ,com la feina, la casa, el cotxe.... La sorra és tot el demés, les petites coses. Si poséssim la sorra al pot primer, no hi hauria espai per les caniques, ni per les pilotes de golf. El mateix passa amb la vida. Si utilitzem tot el nostre temps i energia en coses petites, mai

tindrem lloc per les realment importants. Pareu atenció a les coses que són crucials per la vostra felicitat".

"Jugar amb els fills, donar-se temps per anar al metge, anar amb la parella a sopar, practicar l'esport o afició favorita... . Sempre hi haurà temps per netejar la casa, per reparar la clau de l'aigua,... Ocupeu-vos de les pilotes de golf primer, de les coses que realment us importen. Establiu les vostres prioritats, la resta només és sorra. "

Un dels estudiants va aixecar la mà i va preguntar què representava el cafè. El professor va somriure i va dir: "que bé que em facis aquesta pregunta. Només és per demostrar-vos que no importa quan ocupada pot semblar la vostra vida, que sempre hi haurà lloc per una parell de tasses de cafè amb un amic. "

Reflexions fetes en l'Escola de Pares i Mares del Gironès

Judith Jofre i Company

ESTAM

flors i plantes

Subirós - Saballs, S.L.

Servei Teleflora - Entregues a Domicili - Flors i Plantes Naturals i Artificials
Tots Tipus d'Ornaments Florals - Rams de Núvia, Esglésies
Corones i Coixins Funeraris - Disseny i Decoració al seu gust

Rda. Barcelona, 134 - Tel. 972 50 01 69 - FIGUERES

Coses curioses sobre els patrons del nostre poble

Explicant a classe el que són les llegendes i les rondalles vaig veure que als meus alumnes els cridava molt l'atenció aquest tema i els vaig proposar que en busquessin sobre els seus pobles i els seus patrons. El que trobareu a continuació és un recull d'històries que va començar a buscar la Laura López, una de les meves alumnes que viu al Far, i que he complementat jo remenant una mica més per Internet.

L'estiuet de Sant Martí

Hi ha una llegenda que explica que Sant Martí va estar a Catalunya en ple temps de tardor. Va allotjar-se en una casa de pagès on fou molt ben rebut i tractat. Resulta que l'amo de la casa va queixar-se del fred que feia durant aquells dies que feia malbé tota la collita del camp amb la conseqüent ruïna i pèrdues que allò suposava: pobresa, fam i misèria per a tots els catalans. Aquell pagès va parlar d'una forma tant convincent que va commoure a Sant Martí, el qual li digué que ho deixés a les seves mans. Al cap de pocs dies, per l'11 de novembre, va començar a fer sol. Aquest temps de bonança a mitjans de novembre que serveix per afavorir la pagesia és conegut amb el nom d'estiuet de Sant Martí.

De qui és patró Sant Martí?

Era el patró del bestiar de ferradura i antigament, les esglésies dedicades a Sant Martí, tenien a la porta d'entrada una ferradura en honor al sant.

També els moliners li tenien prou veneració, ja que es diu que el pare d'en Martí havia estat moliner i que el propi sant s'hi dedicava en la seva joventut. Els moliners dedicaven l'11 de novembre al sant i per cap motiu treballaven. D'aquí l'adagi de "Per Sant Martí, no mol el molí".

També els ferrers de muntanya i els qui treballaven en altres tipus de metalls el tenien com a patró. I altres oficis com els subhastadors o venedors de carrer, un ofici que ja s'ha perdut i que consistia en que un home es posava al mig de la plaça i començava a oferir els seus productes tot cridant el preu i donant-lo a qui més diners li oferia...

Sant Martí i les castanyes

Ja fa temps, a l'Empordà, els pares feien creure als seus fills que la nit de l'11 al 12 de novembre passava Sant Martí, vestit com un pobre al damunt d'un ase. Es veu que durant el seu pas deixava castanyes i altra fruita seca a la finestra dels nois i noies que s'havien portat bé durant l'any. Però per als qui s'havien portat malament els hi deixava els fems de l'animal! Abans de sopar, la mainada sortia al carrer bufant instruments de vent a fi que el sant els sentís i no passés de llarg. A l'endemà, tothom es trobava allò que s'havia merescut.

Les solteres i els petons

Pels qui estaven solters, el dia de Sant Martí els hi era molt profitós, perquè també s'explica que a l'Empordà, les noies solteres s'aixecaven de bon matí i tenien el dret de donar un petó al primer solter que trobaven. Un refrany diu: "Per Sant Martí la fadrina besa el fadrí, i per Santa Caterina el fadrí besa la fadrina". I és que aquesta "pràctica" és a l'inrevés per Santa Caterina (els nois petonegen les noies).

L'últim en arribar a la feina

Resulta que a Olot i als pobles de la Vall d'Hostoles, l'últim que arribava a treballar el dia de Sant Martí es veia obligat a pagar el vi als companys de la feina.

I de la nostra patrona què?

Santa Caterina va néixer al segle III en el sí d'una família noble voltada de criats i riquesa. Fou una bona estudiant sobretot en lletres.

Diu la tradició que Santa Caterina va presentar-se davant de l'emperador Maximín amb qui va mantenir un llarg debat sobre el creador del món i les lleis que el regeixen. Maximín, molt impressionat per la seva bellesa i saviesa, va decidir trobar-se una altra vegada amb ella. L'emperador va reunir als cinquanta savis més importants de la ciutat. El gran dia l'emperador la va fer seure en mig de tots els filòsofs. Moltes coses li van preguntar i a totes va respondre de tal manera que cap dels filòsofs va gosar contradir-la. L'emperador, furiós, els va condemnar a mort i a Caterina la va sotmetre al martiri de la roda de moli plena de claus.

Protectora de ... ?

És la patrona de tots els filòsofs i la tradició la considera també protectora de les noies joves que busquen nuvi i es diu que l'anell de compromís sempre estarà sa i estalvi si abans del casament es consagra a la santa.

És també la patrona dels escolars i al País Valencià se celebra la Festa de les Caterinetes. Cada 25 de novembre els infants fan una gran festa, van a berenar a fora amb els mestres, canten cançons tradicionals i realitzen tot tipus d'activitats extraordinàries.

A Mallorca també fan festa per Santa Caterina a diverses poblacions fent una encesa de foguerons i a les escoles es fa la inversió de papers entre alumnes i mestres.

Cristina Bayés Quer
Juny 2005

**FUSTERIA
D'ALUMINI**

**Subirós
Ballesteros**

**Ctra. L'Escala Pont del Príncep
Tel. 50 00 85 EL FAR D'EMPORDA**

OBLIDEM MASSA RÀPID?

Qui més qui menys es va assabentar que el passat 26 de desembre va succeir al nostre continent veí un desastre natural, inevitable però desolador. Segons diuen es va tractar d'un tsunami que va sobrepassar els límits de la nostra imaginació i ho va destrossar tot. Tot el que va trobar pel davant ho anava arplegant i com després ens mostraven les fotografies que acompanyaven les notícies, va deixar un paisatge, com ho diria?... Per mi és ben clar que inimaginable. Com ja deveu saber va afectar a la zona de la Índia, Tailàndia, Indonèsia i Sri Lanka deixant al seu pas uns paisatges destrossats. Bé, ara parlo dels paisatges però la quantitat de víctimes que va provocar aquest desastrós efecte encara va ser pitjor. Famílies senceres van morir, van quedar nens orfes... I els ferits, que no van ser pocs, a part de físicament (cosa que probablement es poden recuperar), la part psicològica no els hi pot guarir ningú. Sempre tindran dins seu aquell record tan amarg. Si ja nosaltres quan i pensem ens venen imatges desoladores, a ells quina imatge els hi deu venir dins el seu cap? Parlant del tema, ara m'enrecordo que per aquelles dates vaig llegir uns dels molts reportatges que se'n van fer i que un afectat citava aquestes paraules *"Sólo se que quiero vivir lejos del mar, pero no puedo plantearme qué haré si todavía no entiendo nada"*. Imagineu-vos doncs com s'han de sentir totes aquelles persones que van presenciar aquells moments.

Però ara jo em pregunto, i ara, com està la situació? S'està ajudant a aquella gent? Han aparegut les epidèmies i encara hi han més morts? Tota aquella informació que ens van donar, no continua? Ja no és tan important? Doncs bé tot això no ho sabem. Quantes notícies o informacions ens han aportat els mitjans de comunicació un mes després de que succeís tot? Doncs que jo recordi en són ben poques. Que passa que ens oblidem del que va succeir? El que és ben clar és que ja no li donem tanta importància.

Potser no caldria que en parlessin cada dia, però si més no alguna informació si que ens podrien aportar. Doncs tots tenim interès per saber coses que formen part del nostre món.

Això ens fa pensar que som egoistes? No, tampoc és aquest el cas. Però mostrar una mica d'interès per tot allò que en els seus moments ens van impressionar tant, sí que seria destacable.

Tothom en parlava pel carrer, tothom volia saber més coses, però i ara? On és aquell interès que vam mostrar en aquells dies? O és que ens pensem que ja ho sabem tot? Reflexioneu per vosaltres mateixos.

I si no, espereu que faci un any que va succeir la catàstrofe. Llavors segur que tothom se'n torna recordar i els diaris i revistes en tornen anar plens.

A continuació algunes fotografies i dades d'aquelles que ens van sorprendre durant... una setmana? Ben segur que quan les recordem ens tornen a impressionar, doncs va ser realment catastròfic.

Esther Bartolomé

SERVEIS AGRÍCOLES MASÓ S.C.

MIQUEL MASÓ RIGALL

C/ Plà de Sant Pau (CAN RIGALL)
17484 VILATENIM - FIGUERES (GIRONA)

Tel. 972 50 77 64
Mòb. 659 30 41 87

Daniel Martínez Quer

C/ Indústria, 3
17485 Vila-Sacra (Girona)
Tel. 972 50 75 37 · Fax 972 67 01 28

NAVEGANT PEL CIBERESPÀI

FRASES CELEBRES, DITES, REFRANYS, ...

Ens podem imaginar que qualsevol cosa que volguem saber , qualsevol cosa que volguem mirar, qualsevol entreteniment que tinguem , qualsevol... , ho podem trobar jugant al ciberespai .

Internet. Aquest invent ja és a l'abast de tothom i és una maravella.

Dic a l'abast de tothom perquè el que no té internet a casa el té fora . Són molts els organismes i locals que ofereixen l'ús d' ordinadors connectats a internet per tot aquell que ho desitgi, com ara biblioteques públiques, centres socials, etc.

En el meu cas particular **estic que al·lucino !**

A mi m'agrada molt llegir frases fetes , frases cèlebres, refranys,dites,... el primer que faig quan llegeixo la premsa és llegir la "frase del dia".

Doncs bé, pensant en això se m'ha acudit buscar frases fetes en un buscador d'internet . He trobat : www.proverbia.net , www.frasescelebres.com, entre d'altres .

Puc estar llegint tota la vida i no m'acabaré l'informació que he vist , **GENIAL !**

La veritat però és que he quedat una mica enfalegada de llegir-ne tantes però he sel·leccionat les que més m'han agradat :

aquí van

- ☐ Voler ser un nen es voler viure.
- ☐ Sigues fidel a la teva infància , no et facis gran.
- ☐ Mira el somriure d'un nen i el teu dia trist haurà acabat.
- ☐ La mas triste soledad se sufre en compañía.
- ☐ Estava enfadat per no tenir sabates; llavors vaig trobar-me amb un home que no tenia peus i vaig sentir-me content de mi mateix.
- ☐ Lo important no és tenir un COS DANONE... lo important és NO tenir un cervell de PETIT SUISSE

Aquests són anònims però llavors podem trobar-ne de diferents autors , personatges cèlebres de la literatura, la filosofia, l'art , la ciència,...

- ☐ La vida es aquello que nos pasa mientras batallamos por lo que nos gustaría que nos pasara . MANOLO CÉSPEDES
- ☐ És curiós el matrimoni , la dona sempre té les millors cartes i sempre perd la partida. OSCAR WILDE
- ☐ El matrimonio es tratar de solucionar entre dos problemas que nunca hubieran surgido al estar solos . EDDY CANTOR
- ☐ Casa't amb un arqueòleg , quan més vella més guapa et trobarà. ÁGATA CHRISTIE
- ☐ Las mujeres han sido hechas para ser amadas , no para ser comprendidas. OSCAR WILDE
- ☐ No sólo de pan vive el hombre . De vez en cuando, también necesita un trago. WOODY ALLEN
- ☐ Lo pasado ha huído , lo que esperas está ausente, pero el presente es tuyo. PROVERBIO ÁRABE
- ☐ Procurando lo mejor estropeamos a menudo lo que está bien. WILLIAM SHAKESPEARE
- ☐ El amor es tan importante como la comida pero no alimenta . G.G.MÁRQUEZ
- ☐ Perquè...educar és mostrar camins . RIA ELLWANGER
- ☐ No se han de frequentar las casas de los amigos casados de la misma manera que cuando eran solteros . MIGUEL DE CERVANTES

Bé no sé si us hauré animat a consultar aquestes adreces d'internet però espero que hagi gaudit de la lectura d'aquest article.

MIRA AL TEU VOLTANT , LA VIDA ÉS SIMPLE . VIU-LA. Collita pròpia. Esther Jofre

El crepuscle nazi

Sovint es diu que la Segona Guerra Mundial no s'hagués guanyat per part aliada sense la intervenció dels Estats Units d'Amèrica en el conflicte, i això sens dubte és cert. El que no es recorda tan sovint és que la potència que va conquerir Berlín i va posar punt i final al Tercer Reich alemany va ser la Unió Soviètica. El general nord-americà Eisenhower va abandonar la idea d'ocupar la ciutat després d'acordar el repartiment de les zones ocupades entre els propis Estats Units, el Regne Unit, França i la URSS. Els aliats occidentals optarien per consolidar el seu domini a la zona ja ocupada i també a la costa bàltica. Malgrat ser una dictadura comunista que va oprimir fortament la seva població i els presoners de guerra, La URSS també va resultar sagnantment afectada per l'expansió territorial nazi cap a l'est d'Europa. De fet, la Unió Soviètica va perdre degut a aquesta guerra 12,9 milions de vides entre els seus soldats i 7,7 milions de vides civils i va ser, amb diferència l'estat que més morts va haver de suportar.

La batalla per Berlín va començar el 16 d'abril de 1945 quan per part soviètica Joseph Stalin va donar l'ordre als seus mariscals Jukov i Konev de posar en marxa l'estratègia d'ocupació de la capital alemanya: vint divisions, 6.300 tancs i 8.500 avions van preparar-se per executar l'assalt final amb el previ avís als aliats occidentals que mantenien el seu front a uns 100 quilòmetres a l'oest de la ciutat. El terrible bombardeig per terra i aire va fer que el 20 d'abril, el dia que Adolf Hitler, bastant afectat pel Parkinson que patia, celebrava el seu 56è aniversari, Berlín quedés reduïda a runa i pols.

Adolf Hitler contempla els efectes d'un bombardeig a la cancelleria. Aquesta és la darrera foto presa al Führer.

El dia 24 d'abril, mentre el Führer encara confiava en una contraofensiva impossible, els blindats soviètics van entrar a la ciutat en una virulenta lluita casa per casa. En una carta a mig escriure trobada en el cos sense vida d'un soldat alemany s'hi podia llegir " No hi ha futur per els nostres fills " mostrant clarament com el clima de derrota anava guanyant terreny. Els defensors de Berlín, en un acte més de crueltat, van armar nens i adolescents de les Joventuts Nacionalsocialistes per enfrontar-se de forma desesperada i suïcida als poderosos tancs T-34 conduïts per veterans soviètics.

Soldats soviètics planten la bandera de la URSS al Reichstag

L'1 de maig els carros blindats i la infanteria soviètics van fer-se amb l'edifici del Reichstag (Parlament) i allà plantaren la bandera de la Unió Soviètica. Hitler, per la seva banda s'estava refugiat al búnquer de la cancelleria. El dia 29 d'abril es va casar amb Eva Braun i el dia 30 tots dos es van suïcidar i els seus cossos van ser incinerats amb gasolina al pati de la cancelleria. La nit del 30 Magda Göbbels va assassinar els seus sis fills i l'endemà a primera hora es va suïcidar amb el seu marit Joseph, cervell de la propaganda nazi, conegut per haver aplicat al peu de la lletra aquella màxima que diu que una mentida repetida mil vegades esdevé veritat.

Finalment, el 2 de maig el general Helmuth Weidling va rendir la plaça i els 136.000 que encara tenia sota les seves ordres. Dies més tard es van signar els acords: a les 0 hores del 9 de maig de 1945, la capitulació d'Alemanya davant de les potències aliades es va consumir, finalitzant-se d'aquesta manera la Segona Guerra Mundial. S'acabava amb sis anys de cruenta guerra, de 1939 a 1945, en els quals 61 estats es van veure involucrats en un conflicte que va segar les vides de 58 milions de persones, és a dir, unes 27.000 diàries de mitjana i, d'aquestes, un 56% van ser civils.

Xavier Franco i Puigdevall

El que ara us explicaré no és un conte sinó la crua realitat, i va dedicat a tots els veïns i veïnes del Far d'Empordà, encara que n'hi ha alguns que ja estan al cas del que hem d'aguantar els que vivim al carrer Nou d'aquest poble.

Des de fa uns quants anys convivim amb un ramat de cabres que cada dia es passeja d'avant les nostres cases deixant el carrer i les voreres plenes de "merda".

La situació va començar fa uns divuit anys amb unes cinc o sis cabres i actualment entre cabres i ovelles deu haver-hi un centenar, no m'he parat a contar-les, encara que no em seria gaire difícil.

Degut a la brutícia que hi ha els nostres fills no poden jugar al carrer, ni s'hi pot passejar. El dia que plou i especialment quan treuen els fems, el carrer es converteix en un veritable femer, que amb les rodes dels cotxes ens emportem dins de casa com si d'un record es tractés.

S'han fet gestions a través dels veïns, em plantejat la nostra problemàtica a l'Ajuntament, però ningú ha trobat la solució.

És clar que tot quedaria resolt traient el ramat, però en vistes de l'èxit obtingut, el que hauria de fer l'Ajuntament és tenir aquest carrer igual de net que la resta de carrers del poble, si convé fent-lo netejar dos cops al dia, es pot fer manualment o comprant una màquina adequada, que de ben segur s'amortitzaria en poques setmanes.

No es pot tolerar que per l'incivisme d'un hàgim de pagar tota la resta.

Els veïns del carrer Nou ens sentim ciutadans de segona categoria, tot i que paguem els nostres impostos com la resta de veïns, no podem gaudir de les mateixes condicions.

M'acomiedo desitjant-vos una bona Festa Major i esperant que no haguem de trepitjar merda 18 anys mes.....

El carrer Nou (o hauria de dir el carrer Brut)

Sergi Moradell.

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

Ctra. Figueres - El Far d'Empordà, Km 1
17469 El Far d'Empordà
Tel. 972-502716 FAX. 972-674197

**ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA
OBERT FINS LA MATINADA**

C/. Alsina, 2 - Tel. 45 35 15

EMPURIABRAVA

La guilla rodamolins

El dia que la guilla rodafonts es va trobar en Niceto a l'Ullal

Li va demanar com es deia aquell mas que hi havia allà al davant i en Niceto va respondre:

- És el Molí de Baix.

- Ah! -va exclamar la guilla. Que fan farina?

- Home guilla! -va exclamar en Niceto- Ara no, però temps enrere, hi passava un rec que duia molta aigua i feia rodar molts molins per fer farina per als flequers i farinada per al bestiar.

- Si ? -va preguntar, encuriosida, la guilla- I on són ara ?

- Mira -va començar a explicar en Niceto- ara ha canviat molt tot. D'aquells molins, en prou feines en queda cap roda i ni tan sols hi queda l'aigua. Has de pensar que el rec de molí, que venia del Pont del Príncep, passava pel Molí de la Torre -primer moli del nostre municipi- fins arribar al moli de la Garriga, ja en terme municipi veí de Fortià. Segurament no t'imagines que fins als anys 60, aquells masos del terme no tenien llum elèctric de les companyies. En alguna casa se'l feien amb un alternador connectat al tractor i a unes bateries però, al Molí de la Torre, el feien amb l'aigua del canal: havien construït una bassa de reserva, a la nit obrien les comportes i, en saltar, l'aigua movia unes rodes que feien electricitat. Un cop deixada anar, aquesta aigua regava els horts de can Llaó, can Forques, can Sibadé, can Marí...

Hi havia unes canalitzacions molt ben fetes, fins i tot n'hi havia de rajols a prop del Molí d'en Grau. Encara les podem veure perquè se'n conserva un bon tros. En aquest molí, hi vivia una dona que es deia Pepa, el seu fill Quimet i la seva dona, la Teresa. Feien de moliners. Ara només en queden les parets.... Aquesta família explicava que tots els hortolans, mentre esperaven que l'aigua baixés pel rec del molí, es divertien explicant històries i cantant cançons però, quan arribava l'aigua, tot eren cops de tràmec per veure qui se la quedava primer.

Després del Pas de les Moles i abans del Tornall, hi havia una comporta -que en deien la clavaguera d'en Bach- que desviava un braç d'aigua cap al rentador del Mas d'en Bordes i que, un cop en sortia, tornava al rec del Molí. El braç que continuava cap al Tornall, es dividia en dos: el del Molí de Baix i el del regador que

abastia tots els horts del Camí dels Horts, fins arribar al rentador del poble, que ja deus saber on és perquè els nens hi varen pintar uns dibuixos molt macos.

Una altra cosa: has de saber que, al Tornall i a causa del desnivell que hi ha, es produïa un salt d'aigua que feia rodar unes pedres d'esmolar que servien perquè uns ganiveters de Figueres -en Prat, en Marcó i un altre- es repartissin el dret a usar-les per esmolar tisores, destrals, ganivets, estassaverders, volants i altres eines.

Però no et pensis que el camí de l'aigua s'acabava aquí. Sortint del rentador i del Molí de Baix, l'aigua seguia el seu curs cap al mar passant pel Molí del Pí i, ja en terme de Fortià, pel molí de La Garriga, Fortianell -que es feien el llum igual que al molí de La Torre-, el molí petit d'en Cambra i el molí d'en Dorra.

Hi va haver gent, com ara en Joanet Jofre, que varen lluitar molt perquè aquest patrimoni no es perdés, però va ser inútil. La política d'aquells moments tenia altres objectius.

- Ui Niceto! -va dir la guilla- Aquesta és una història que ara ens sembla molt llunyana! Quan fa de tot això, uns 50 anys? Potser hi ha gent que encara ho recorda.

-I tant! L'Hermínia de can Serra, la Quimeta de can Raimundo i la gent de més de 60 anys segur que te n'explicarien moltes, d'històries d'aquest rec, dels molins i de la gent que tenia els horts des de can Tura, al Pont del Princep, fins al rentador.

-Saps que et dic Niceto? Que faré una excursió per veure tot això que m'has explicat. Algú m'hi vol acompanyar?

Fina Company

MARXA A PEU PELS CAMIS DEL POBLE
DISSABTE 04 DE JUNY DE 2005 A 2/4 DE 10

Així ens ho explica L'Herminia de Can Serra

1940

Finca "Moli d'en Grau"

Camino de Alfà	
Joaquim Bayes	0.80
José Ferrer	0.50
Pedro Puig	0.50
José Sellas	1. -
Miguel Martí	0.50
Pedro Rovira Puig	0.50
Pedro Ribas	0.50
José Roure	0.50
Juan Alaban	0.50
Joaquim Nicolau Pages	1. -
Roc Boniel-lo	0.50
Modesto Vidal Peiris	1. -
Esteban Gratacos Carbonell 1'50	
Nieres Vehi Mós	0.50
Agustín Pages Hermengol	1. -
Rosario Bayes	0.50
Fernando Borrell Godo	1. -
José Sellas	0.50
Jaimé Bragues Gual	0.50
Dolores Fort. Vda Pages	0.50
Miguel Sirvent	0.50
Carnilo Carreras	0.50
Andrés Bosch Pages 3.50	
Fernando Bonell 0.50	
Andrés Bosch Pages 1. -	

MÉS HISTÒRIA D'AQUESTA AIGUA

... Un cop deixada anar aquesta aigua, passava regant els horts de can Forques, can Sibader, can Marí, can Subirós, can Passec, can Florenci de la Pilar, can Bayés, d'altre gent de Figueres i el de la Lola Calica.

També hi havia moltes hortes davant de la Torre, en aquestes s'hi feia molta verdura i hi havia molts fruiters: presseguers i pruneres. Aquesta fruita i verdura, la Calica, la Passeca, la Pilar i altres l'anaven a vendre amb el cistell a sobre el cap a Figueres.

De la banda d'el Moli d'en Grau també hi havia molts horts i passant el pas de les Moles hi havia el de cal Moliner i cal Magre. De l'altre costat el de ca l'Amadeu, can Manac, can Janot, can Serra, el de l'Enriqueta i d'altres. Tot això és de la banda del Tornall.

Abans hi havia molta aigua i no tenien problemes per regar, però de mica en mica es va anar excursant i la gent es barallava, perquè el que era a davant trencava l'aigua. Moltes vegades s'hi anava de nit quan a la Torre deixava anat la bassa.

Passant l'hort d'en Tuies hi havia els d'en Carbonell, en Marí, en Duado, en Lleó. A l'altre banda els d'en Miquelet, en Solé, en Raimundo, en Ruet, l'hort de l'Elies i d'altres.

Davant la "regadura" cap a l'hort de can Sibadé avall l'aigua que corria era molt neta i s'hi anava a rentar la mocada quan es matava el porc, després mireu si en tenia de valor aquesta aigua, anava a parar al rentador on totes les

dones i rentaven la seva bogada. En sortir del rentador anava a una colla d'hortos que es diuen "els horts de les Moles". Encara podem veure els de can Trempat i en Pere i la Lola Fraia com hi van cada dia.

DOCUMENT DE 1940 DE LA PARCEL·LACIÓ AL MOLI D'EN GRAU

HERMINIA I FINA COMPANYY

LA NOVA COMISSIÓ DE FESTES

Arriba la calor, el bon temps i les ganes de gresca i com cada any el nostre poble obre la porta a la festa d'estiu. Ens avancem una mica a la resta de pobles de la nostra comarca que omplen els caps de setmana de juliol i agost i així des del Far pots començar a treure't el rovell i gaudir de la bona música i la diversió, que esperem que estigui assegurada per a tothom.

Amb aquesta festa neix "El Far Actiu".

La Comissió de Festes, que des de el desaparegut GRUP DE JOVES ha treballat de valent per al nostre poble, ha procurat que no morissin tradicions, ha treballat per la cultura i al servei de tots, amb l'esforç i la dedicació de moltes persones, que no han escatimat el seu temps ni la seva capacitat, i amb la col·laboració de moltes altres que els han ajudat .

Així, festes com la festa major de Sant Martí, Cavalcada de Reis, el carnestoltes, la festa d'estiu, etc. han omplert el nostre poble de gent i ens han aplegat a tots per sentir-nos orgullosos del nostre municipi. I no oblidem les "QUINES" per Nadal , motor econòmic d'aquesta comissió i a les quals tot el poble col·labora de valent.

Ara "El Far Actiu" és un creixement d'aquesta comissió. Als antics membres ens hi afegim gent nova. Tots junts tenim moltes ganes de fer créixer l'activitat cultural i social del poble. Amb un únic objectiu : divertir i moure el poble en molts àmbits. Organitzant festes, fent cursets, dinamitzant la biblioteca, excursions, les quines, ...

El Far actiu està naixent, de moment ja té la junta que regularà la seva activitat i uns quants socis. Comptem amb varis col·laboradors particulars i empreses, i amb el recolzament de l'àrea de cultura del nostre Ajuntament. A una comissió que vulgui fer força feina no li poden fallar el recursos humans, i per això aprofitem aquesta tribuna per convidar a tothom que vulgui a afegir-se a EL FAR ACTIU per aportar idees, proposar activitats, i ajudar-nos a organitzar-les, que segur que serà ben rebut.

El President . Miquel Espadalè

FESTA SANT MARTI- 2004

INGRESSOS

QUOTES VEINS	2.325,00	386.847
PUBLICITAT	660,00	109.815
CLUB OLYMPE	800,00	133.109
BAR CENTRE CIVIC	300,00	49.916
VITALES	300,00	49.916
CADIRES	496,00	82.527
TOTAL INGRESSOS	4.881,00	812.130

DESPESES

ARRELS-CARTELLS	100,00	16.639
ESPECTACLE INFANTIL	460,00	76.538
ORQUESTRA ROSALEDA	5.800,00	965.039
GROS MERCAT	59,69	9.932
REST.OLIVERONS-MENJARS MUSICS	540,00	89.848
COLA	2,90	483
JOAN SAURI-DESPESES	80,00	13.311
PLAQUES PORTA CENTRE CIVIC	18,00	2.995
TOTAL DESPESES	7.060,59	1.174.783
DIFERENCIA	-2.179,59	-362.653
SALDO ANTERIOR BBVA	8.521,81	1.417.910
DEFICIT FESTA ST.MARTÍ	-2.179,59	-362.653
SALDO FINAL BBVA	6.342,22	1.055.257

ESTAT DE COMPTES QUINES 2004/2005

INGRESSOS

DIA 5 DESEMBRE	2584,00	429.941
DIA 8 DESEMBRE	1813,00	301.658
DIA 12 DESEMBRE	1929,00	320.959
DIA 19 DESEMBRE	1898,00	315.801
DIA 25 DESEMBRE	3281,00	545.912
DIA 26 DESEMBRE	2228,00	370.708
DIA 1 GENER	2230,00	371.041
DIA 6 GENER	2747,00	457.062
DIA 9 GENER	2983,00	496.329
<u>TOTAL INGRESSOS</u>	<u>21693,00</u>	<u>3.609.411</u>

DESPESES

GROS MERCAT	12334,74	2.052.328
CARTELLS	95,00	15.807
BLAT DE MORO	7,50	1.248
TABLEROS PROPAG.	8,00	1.331
ELECTRON. VENTURA	4,40	732
ORNAMENTS NADAL	30,40	5.058
MIQUEL GIRONES	968,43	161.133
VIATGES VIÑOLAS	300,00	49.916
MICROS-ROCK AND	102,00	16.971
SOPAR COL.LAB.REIS	849,38	141.325
BUGADERIA NOU SEC	96,00	15.973
<u>TOTAL DESPESES</u>	<u>14795,85</u>	<u>2.461.822</u>

<u>BENEFICI QUINES</u>	6897,15	1.147.589
------------------------	---------	-----------

SALDO INICIAL BBVA	6342,22	1.055.257
BENEFICI QUINES	6897,58	1.147.661

TOTAL BBVA	13239,80	2.202.917
LIQUID.B.B.VA.	-0,34	

CARNAVAL-2005

GROS MERCAT	90,93	15.129
LLET	9,00	1.497
DISCO MOBIL	80,00	13.311
PREMIS CARNAVAL	120,00	19.966
UN CHIC DE TOT	9,30	1.547
<u>TOTAL DESPESES</u>	<u>309,23</u>	<u>51.452</u>

ALTRES ACTUACIONS

"ABRIL 2005	DONATIU FUNDACIO INTERNAC, JOSEP CARRERAS	300,00	49.916
<u>TOTAL BBVA</u>		<u>12630,23</u>	<u>2.101.493</u>

FESTA D'ESTIU 2005

PROGRAMA D'ACTES

DIVENDRES DIA 3

VESPRE a les 10, al Centre Cívic, **FESTA DE L'ESCUMA I DE LA CERVESA** amb **DISCO MÒBIL MEGAMIX**.

DISSABTE DIA 4

MATÍ a 2/4 de 10, **MARXA DE LA GUILLA RODA-MOLINS**, marxa a peu per els camins del nostre poble. Sortida i arribada al Centre Cívic.

TARDA a 2/4 de 5, **PARTIT DE FUTBOL**, solters contra casats.

A les 6, **BÀSQUET**, dones i nens a la pista de l'escola.

NIT a 2/4 de 12, **ANIMAT BALL**.

DIUMENGE DIA 5

MATÍ a les 12, **OFICI SOLEMNE** amb acompanyament d'orquestra.

Tarda a les 2, al Centre Cívic, **DINAR HOMENATGE A LA GENT GRAN**. Seguidament **CONCERT, SARDANES** a la plaça Genís Subiròs i **BALL DE FI DE FESTA**. Tots els actes seran a càrrec de l'orquestra:

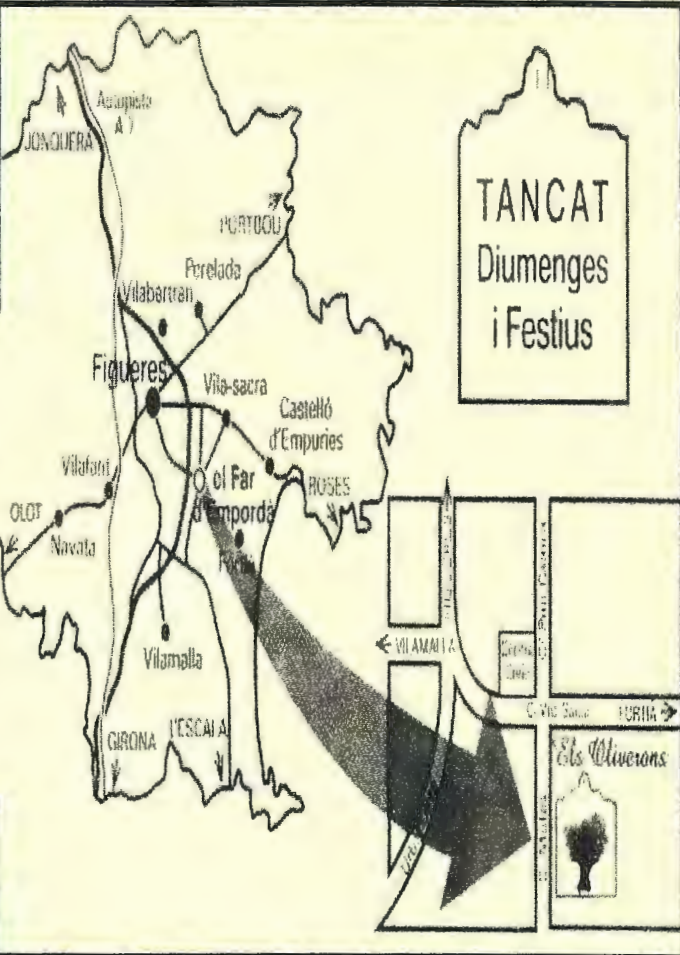
COSTA BRAVA

Esmorzars *Menú diari*

Carn a la brasa i Embotits

c. Moles, 1
El Far d'Empordà
Tel. 972 67 15 21

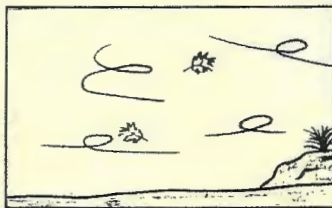
TANCAT
Diumenges
i Festius

C. Germans Miquel, s/n • Parcel·la 64
Polígon Empordà Internacional
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 VILAMALLA (Girona)
E-mail: info@collverd.com www.collverd.com

HISTÒRIA AUTÈNTICA I NO VERÍDICA DE L'ORIGEN DE LA SARDANA

Som a l'Edat Mitjana
Al bell mig de l'empordanesa plana
sona el toc d'una campana
entre els bufecs de la tramuntana

Veniu donzelles i quitxalla
que una història us vaig a contar
perquè després la feu escampar
entre els vells i la fadrinalla

Segons conta la llegenda
prop del castell de Quermançó
vivía un home lleig i degenerat
que bevia la llet amb porró

Al rei li agradava el bon vi
però un any trist i desgraciat
una vaga de viticultors
amenaçava la seva autoritat

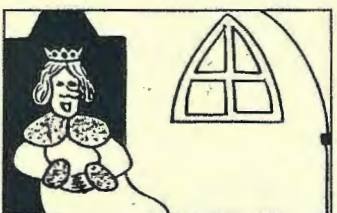

El raïm ja estava collit
només faltava premsa'l
però si deixava que es podrís
la seva dissort seria total

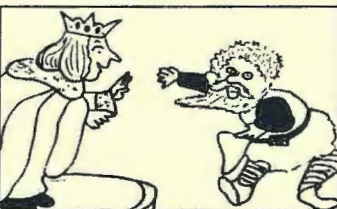
A l'exèrcit hauria ordenat
passar per l'espasa els revoltats
però des de l'assumpte dels GAL
estava lligat de peus i mans

Per què mon rei us afligi?, li diu el bufó
Jo tinc un amic genial
que segur que té solució
per a tots els vostres mals

Doncs no perdem més temps
fes via i ves a busca'l
que vingui ara mateix
encara que sigui un carcamal

Als vostres peus, majestat
El bufó m'ha posat al corrent
de quin és el greu inconvenient
que afligeix vostra reialtat

No és amb força, sinó amb astúcia
que heu de guanyar el combat
Si em concediu el que us demani
tindreu vi de la millor qualitat

I què és el que demana
aquest servent tan malgirbat?
Doncs que em doneu una femella
de la vostra propietat

Doncs, sia! seguiu prest el vostre pla
i si empleneu mon celler
us donaré una muller
ja que no tinc altra opció per triar

El geperut es presenta
davant del poble revoltat
i els exalta i engresca
a burlar-se del rei i la seva autoritat

Porteu el raïm i escampeu-lo
al bell mig de la plaça major
Després dansarem fent gatzara
trepitjant-lo com més millor

Oscil·larem a dreta i esquerra
i saltarem tant com ens demani el cor
formarem una gran rotllana
perquè l'escarni sia millor

La plaça regalimava
del vi ben espremut
i una canal el portava
cap a la tina preparada pel geperut

Quan el geperut es presenta
novament davant del rei
aquest, una de bona se n'empesca
per deslliurar-se de la seva muller

I quina és aquesta femella
que em demaneu amb tant d'afany?
No us puc dar ma filla Sibil·la
però, si voleu, la reina us pertany

Moltes mercès al bon rei
per tota sa gran bondat
No és vostra esposa ni filla
qui em té el cor robat
sinó vostra cabra Caterina
que té la millor llet del comtat

I aquí s'acaba la història
d'aquesta dansa ancestral
Si no us la voleu creure
a mi ja tant se me'n fa.

text: JmCompany
dibuixos: Maria Palmada

Vist i no vist

Aquesta vegada no serà com les últimes: no penso escriure un article fidel a l'estructura d'un conte, imaginatiu i amb mots cultes i adjectius acurats. Aquesta vegada és diferent perquè tinc quelcom de què parlar. Sento que m'ha tocat viure en un món traïdor i gelós i em fa por pensar que això sigui una espècie d'*inflació galopant*. És una sensació realment molesta, una angouxa persistent i pesada que no sé com treure'm de sobre.

En fi, crec que serà millor que ens deixem de subtileteses i preàmbuls i anem al gra. Tinc una mare despistada, confiada i que es pensa que ha contagiada la seva honradesa a la resta de la humanitat. Massa ingènua la seva postura. Ella deixa un moment el cotxe obert per ves a saber què (a les mares no se'ls acaba mai la feina) i quan torna la bossa de mà no és enlloc. Com és de suposar, no pensa ROBATORI instantàniament, no. Deu ser en algun racó de casa, pensa innocentment. La bossa de mà no és enlloc, la bossa de mà s'ha esfumat, la bossa de mà ha desaparegut. El problema va, però, molt més enllà: ja no té la seva pinta, el seu pintallavis, el seu taló de Loteria de Nadal per vendre, el seu moneder amb els diners d'anar a comprar, els tiquets del supermercat i les targetes, el seu necesser vermell amb els medicaments, el seu mòbil, els seus mocadors de paper, el seu amulet que l'acompanya sempre, la seva pila que guarda de record, les seves claus de casa, el seu drap de netejar les ulleres i, sobretot, les seves fotos, les fotos més íntimes.

La paperassa que s'ha de fer després d'un cas com aquest ni us la explico! Anar als mossos, fer el DNI de nou, anul·lar les targetes de crèdit... La pertinent burocràcia.

Fins que, el dia menys pensat i al cap d'uns mesos, apareix la bossa en el teulat de la casa del costat. Apareix el diumenge de Pasqua: la bossa ha ressuscitat. És això un miracle, senyors? Segurament no: hi és tot menys el mòbil i els diners. Tanmateix, això no és el més important. Li salten unes llàgrimes quan el veu, per què negar-ho. Ha estat moltes nits sense dormir per culpa d'aquest indesitjable afer.

Sóc conscient que no és la primera persona que es troba en aquesta situació tan violenta. No obstant això, no és aquí on vull arribar. El que m'agradaria que ens plantegegés tots plegats és QUÈ ENS ESTÀ PASSANT? El cert és que jo no ho sé i m'agradaria sortir de dubtes. I amb això no voldria que em mal interpretéssiu: el meu dubte no és qui ho ha fet, això no m'interessa ni el més mínim, sinó el perquè de tota aquesta bogeria.

Només puc arribar a una conclusió i aquesta és que cap de nosaltres s'ha preguntat mai quins són els problemes de la nostra societat. Potser si hi pensem ens adonarem que són tan culpables els que cometen el delictes, per petit que sigui, com els que s'encarreguen de crear superestructures per tenir-nos lligats de mans i peus i obligar-nos a fer qualsevol cosa per sobreviure. Espero que els diners hagin servit per una bona causa, només em queda demanar això.

Alba Bayés Quer

Què en fan dels beneficis les caixes i els bancs?

Quan un client tria una entitat bancària per obrir un compte corrent, demanar un crèdit o qualsevol altre operació financera, seria bo tenir en compte què en fa l'entitat escollida dels beneficis econòmics que aconsegueix cada any.

Les diferències entre caixes i bancs són molt importants: d'un estudi fet l'any 2003 entre 15 caixes i 5 bancs, les caixes van dedicar una mitjana de 28% dels guanys i els bancs només hi van dedicar un 2.4%.

Les caixes estan obligades a destinar un mínim del 50% dels beneficis anuals a reserves que garanteixin la solvència i el futur econòmic i el 50% restant el podrien destinar a Obra Social però prefereixen aportar més a reserves.

Cal dir, però, que la majoria, d'un any a l'altre, han incrementat les seves aportacions.

Diferències entre caixes i bancs:

- Les caixes no tenen ànim de lucre i no tenen accionistes o propietaris
- les caixes tradicionalment s'han especialitzat en operacions de banca a les famílies, petites i mitjanes empreses i a corporacions territorials
- les caixes tenen representants territorials al equip directiu, dedicació prioritària al desenvolupament econòmic i social de la seva regió i gran densitat de la xarxa d'oficines a la seva regió d'origen.

Més de la meitat de la inversió de les caixes d'estalvi espanyoles en Obra social té com a destí l'ampli apartat de "Cultura i Temps Lliure" on gran part de la mateixa es

destina a la creació i manteniment de sales, museus, espais polivalents i biblioteques. Una altra part es dirigeix a les representacions teatrals i a congressos, seminaris i exposicions. Pel que fa referència al temps lliure, la tasca principal és el manteniment de clubs per a la tercera edat.

L'epígraf

"Assistència Social i Sanitària" també se n'endú un bon pessic, concretament el 24%. La tercera edat, tant a través de residències com de centres de dia ha estat el col·lectiu més beneficiat per la inversió en aquest apartat, seguit de guarderies infantils, tallers ocupacionals per a discapacitats i vivendes tutelades. En l'àmbit sanitari, l'obra social de les caixes d'estalvi es va centrar en ajudes i subvencions a centres hospitalaris.

El 15% del pressupost destinat a "Educació e Investigació" va consistir preferentment en ajudar a la formació professional i tècnica i a les universitats.

Per últim "Patrimoni històric artístic i medi ambient" va comptar amb el 8,6% i es va destinar principalment a la rehabilitació d'edificis i espais històric - artístics, i a la restauració i conservació d'obres d'art. En quant a medi ambient, les iniciatives es van centrar en el manteniment de centres de caràcter experimental i educatiu, parcs naturals, boscos i jardins botànics.

La inversió en Obra social de les caixes d'estalvi s'ha anat modificant amb el pas del temps. Des de començaments del segle passat fins a finals dels anys 60, estava orientada a les necessitats bàsiques de la població més desfavorida. Es tractava de facilitar l'accés de gran part de la població a un sèrie de necessitats bàsiques que l'Estat no cobria. A partir

dels anys 70 i fins a finals dels anys 80, gran part de l'Obra Social es dirigia cap a àmbits culturals i educatius. Aquests últims anys es percep una certa tendència de retorn a les iniciatives i projectes de caràcter assistencial i sanitari, especialment els vinculats amb col·lectius desfavorits (immigrants, marginats, desocupats) i amb els ancians. Es tracta, en la majoria de casos, d'una aportació complementària a les accions realitzades per les administracions públiques, també les accions relacionades amb ONG i en la col·laboració amb organismes oficials en activitats relacionades amb el voluntariat.

Pel que fa als bancs, la majoria estan començant a destinar part dels seus beneficis a iniciatives d'interès social, mediambiental, educatiu, etc, però un anàlisi de les memòries econòmiques del 2003 els deixa encara en molt mal lloc respecte a les caixes d'estalvi. No tenen

obligació legal de fer aquestes aportacions que reverteixin a la societat.

Mentre que les caixes destinen entre un 20% i un 40% dels beneficis anuals a cobrir necessitats socials o a fomentar la cultura i l'educació, el que els bancs inverteixen representa entre un 1% i un 4% dels seus beneficis.

Normes per les Caixes d'Estalvis:

L'òrgan que aprova la distribució de resultats i el pressupost de l'obra benèfic-social d'una caixa és l'Assamblea General, que remetrà per a la seva autorització ambdós pressupostos al Ministeri d'Economia.

Que l'obra social tingui un clar interès públic no vol dir que les decisions que l'afecten hagin de dirigir-se des dels poders públics. És, però, necessari coordinar les actuacions socials amb les recomanacions dels poders públics, sempre respectant la posició d'independència i autonomia de les caixes.

Cal destacar l'obligació de les caixes d'estalvis que operen en una comunitat autònoma on no hi tenen establert el domicili social, d'efectuar inversions o despeses en obra social en aquesta comunitat, destinant com a mínim la part proporcional al recursos aliens captats en aquesta comunitat respecte als recursos totals de l'entitat.

Sara Bayés Quer,
Juny 2005.

LA CLASSE DE LES TORTUGUES

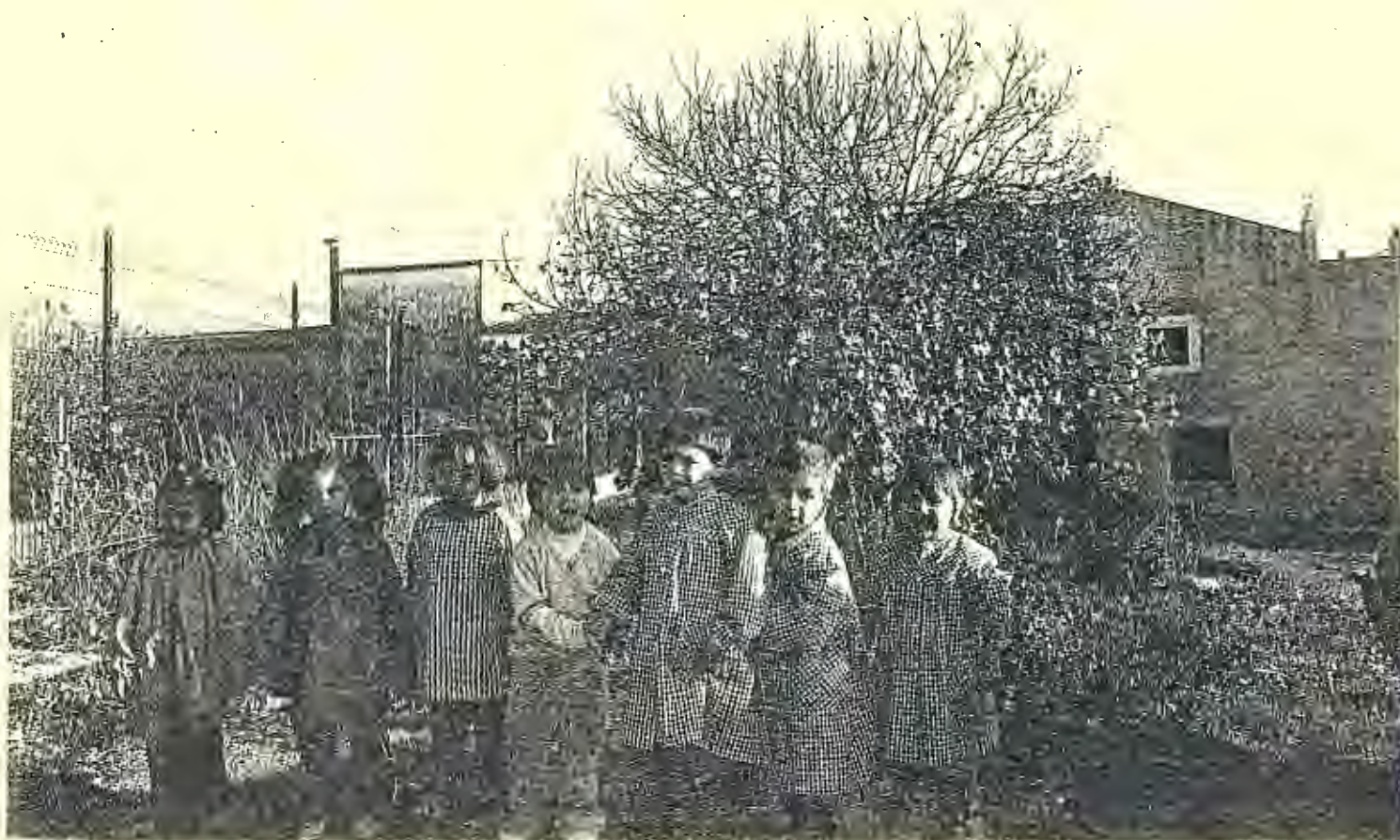
ELS NENS I NENES DE P-3,50M: LA MÒNICA, EN NICO, LA LAIA, L'EMMA, L'ÀLEX, LA MARIA, LA SHEILA I EN CARLOS.

AQUEST ANY HEM OBSERVAT ELS CANVIS QUE ES PRODUÏXEN EN ELS ARBRES. PRIMER AMB L'ARRIBADA DE LA TARDOR I DESPRÉS DE LA PRIMAVERA.

HEM ANAT A FOTOGRAFIAR-NOS DAVANT DE LA FIGUERA QUE HI HA ARRIBANT A L'ESCOLA.

A LA TARDOR, HEM VIST COM LI CAUEN LES FULLES A TERRA I HEM TASTAT EL SEU FRUIT: LA FIGA.

HEM REPETIT LA VISITA A LA PRIMAVERA, I L'HEM TROBAT DIFERENT: LES FULLES BEN VERDES I EL CAMP TAMBÉ.

LA PRIMAVERA

TAMBÉ HEM FET
UN DIBUIX DE LA
PRIMAVERA ENTRE
TOTS.

HEM DIBUIXAT: LA
FIGUERA, PAPALLONES,
MARIETES, FLORS I
UN NEN I UNA NENA.
OI, QUE ENS HA
QUEDAT BONIC?

DOFINS DE P4

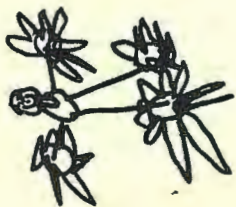
MARIA

CRISTINA

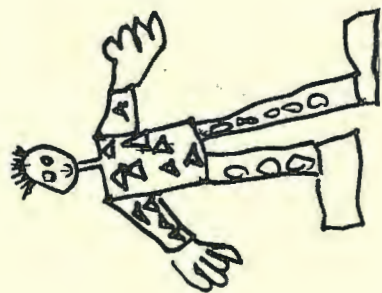
XÈNIA

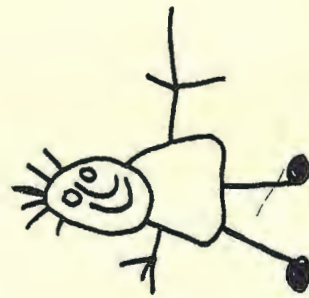
MARINA

GUILLEM

ÁLVARO

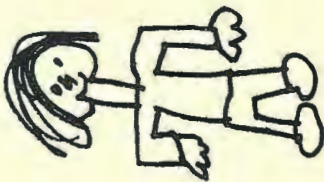
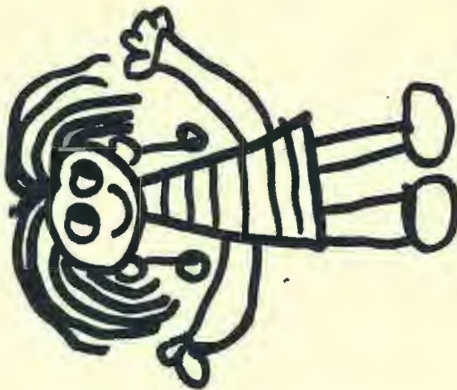
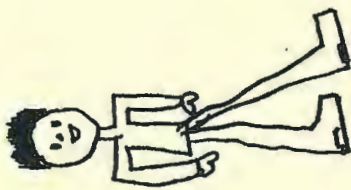
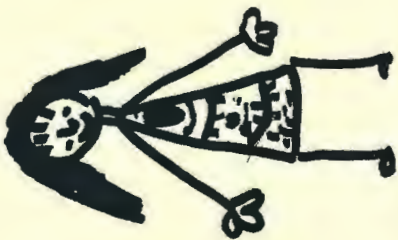
AIDA

ERIK

DOFINS DE P5

ANNA		MIREIA		EVA		MARTÍ	
MARINA		ERIC		NEREA			

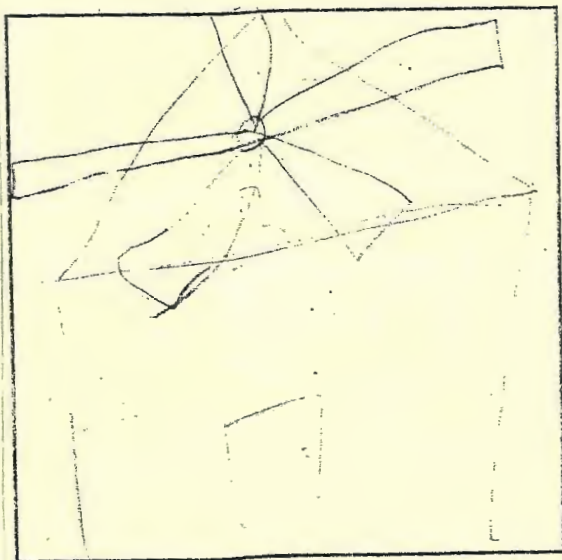
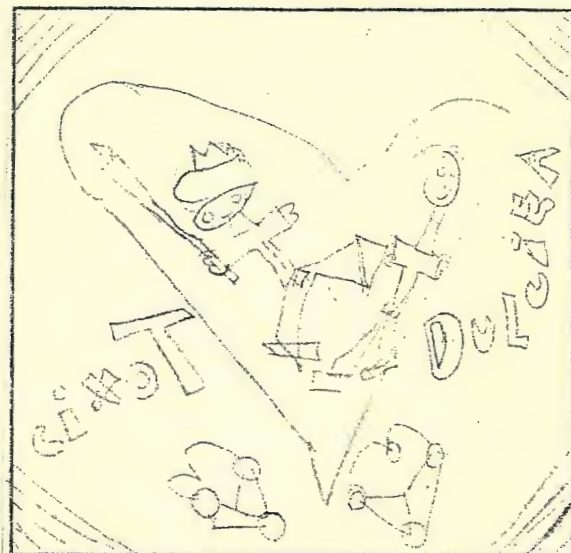
EN QUIXOT DE LA MANXA

SEGONS ELS ALUMNES DE CICLE INICIAL

Des de Setmana Santa, els alumnes de CI de l'escola d'El Far d'Empordà estan coneixent la figura d'en Quixot, donat que enguany se celebra el IV Centenari de la primera edició d'aquest llibre. A més a més, els Jocs Florals de la ZER, celebrats a la nostra escola, també van estar dedicats a aquest personatge i el seu món.

Arnau Ibàñez (1r CI)

En Quixot de la Manxa s'imagina moltes tonteries, com els molins que es pensava que eren gegants i la Dulcinea va tirar els llibres d'en Quixot per la finestra.

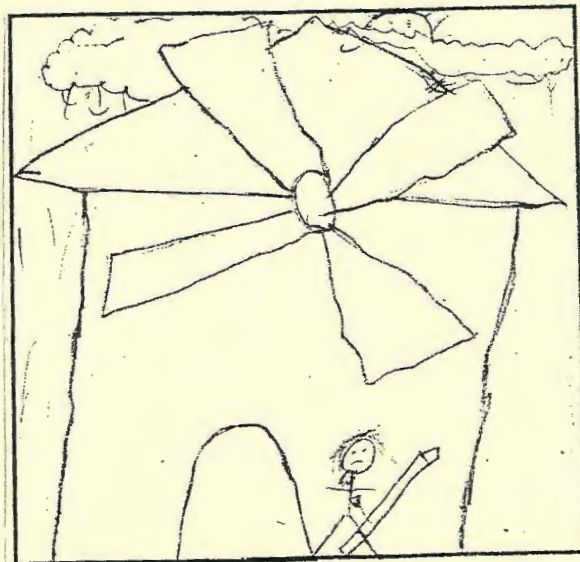

Pedro Zaragoza (1r CI)

De qui és aquesta llança, és preciosa com dius i aquests molins de qui són? Són meus. Que bonics i també en Rocinant dormint. Com et dius? En Quixot de la Manxa. I el cavall de Dulcinea com es diu? No sé el seu nom. Com pot ser que no sàpigues el nom?

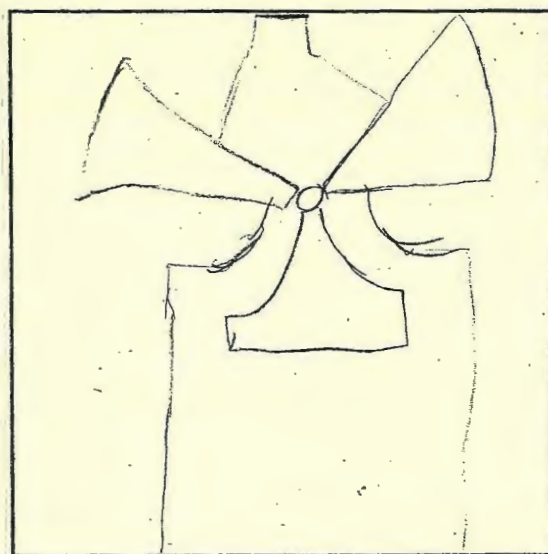
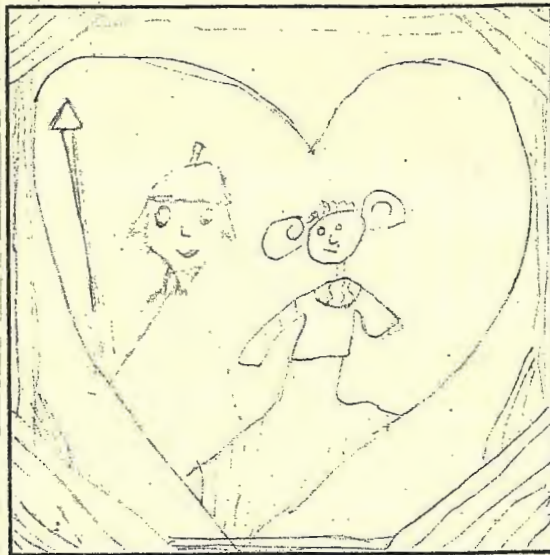
Oriol Viñolas (1r CI)

En Quixot va llegir molts llibres de cavalleria i es va tornar boig i va fer aventures i es va trobar amb un ramat de xais però ell es pensava que eren cavallers.

Maria Pérez (1r CI)

En Quixot de la Manxa està enamorat de Dulcinea del Toboso. En Quixot, de tant llegir llibres de cavalleria, es va posar una armadura i va començar les seves aventures amb el seu escuder Sancho Panza va viure moltes aventures va venir malalt i ferit.

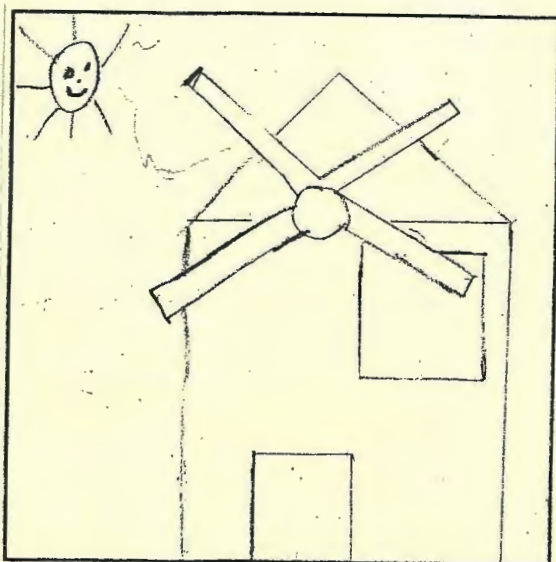

Alfredo Zaragoza (1r CI)

En Quixot i en Rocinant anaven tots junts i una noia els va cridar: era la Dulcinea i anava amunt i avall amb el Quixot i en Quixot es va trobar els molins i va baixar del cavall, amb la Dulcinea i van lluitar contra els molins que li semblaven gegants.

Rafa García (2n CI)

En Quixot de la Manxa beu vi i no s'embruta. En Quixot té una espasa i una llança. En Quixot va amb el seu escuder que es deia Sancho Panza a salvar les vides dels altres.

Samuel Zaragoza (2n CI)

En Quixot de la Manxa va llegir molts i molts llibres i al cap d'uns dies es va tornar boig com una cabra. Al cap d'uns dies va anar a un país molt i molt llunyà on el seu rei li va dir si es volia quedar. El rei el va fer cavaller i l'endemà al matí se'n va anar.

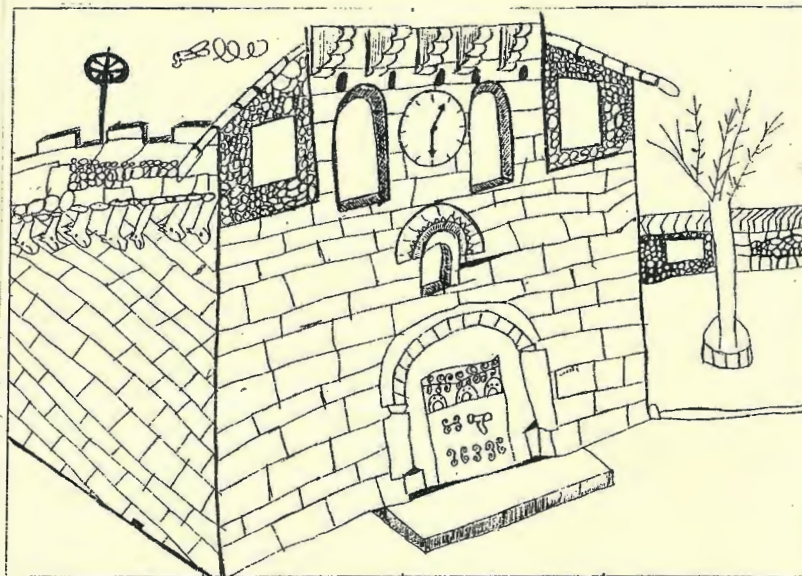
L'església-castell d'El Far

Si per alguna cosa destaca el poble d'El Far és per l'església que sobresurt per damunt la plana de l'Empordà. Des del petit turó que s'alça fins a 44 metres d'altura, l'església domina tot el municipi i molt més enllà. És per això que des de l'escola els alumnes de 4rt. 5è i 6è hem decidit saber alguna cosa més sobre ella.

Sembla que el poble fou construït en un lloc elevat quan la majoria de la plana empordanesa era formada per aiguamolls i estanys i, per tant, les construccions fetes en un lloc elevat quedaven protegides de l'aigua. El poble (Farus) surt esmentat en un document del rei franc Carles el Calb de l'any 844 i l'adjudica com a propietat de l'església de Girona. Al llarg del segle IX i X continua relacionada en diversos documents adscrita, segons l'època, al monestir de Sant Pere de Rodes, al comtat de Peralada, etc.

L'església de Sant Martí formava part del recinte del castell que feu bastir el comte Ponç-Hug IV d'Empúries l'any 1299 quan estava enfrontat amb el comte de Barcelona i el bisbe de Girona. La construcció va ser prou sòlida com per aguantar segles dempeus perquè encara fou utilitzada el segle XIX durant la Guerra del Francès quan tropes napoleòniques el van fer servir de quarter i habitatge.

Malgrat la seva solidesa, actualment del castell només queden alguns fragments de la muralla i, sobretot, l'església fortificada. Si haguéssim de destacar algun element que ens va agradar més que d'altres, de ben segur que serien les gàrgoles en forma de lleons que hi ha en una de les parets.

Descobrim l'entorn

Aquesta primavera els alumnes de cicle mig i superior d'El Far vam participar en una activitat desenvolupada per un grup d'educació ambiental en que l'objectiu era conèixer l'entorn del poble i, a partir d'aquí, aprendre a respectar-lo. L'activitat va ser molt ben trobada perquè ens ho vam passar d'allò més bé.

La primera sorpresa va ser l'elecció del lloc a on vam anar a fer la part pràctica d'aquesta experiència, que molts de nosaltres no coneixíem tot i estar molt a prop del poble. Era la pineda que hi ha una mica més enllà dels Estanys d'El Far. Allà vam passar un molt bon dia ple d'activitats i descobriments: petjades d'animals, insectes curiosos, mamífers de diverses menes, plantes aromàtiques...

Però la troballa més impactant va ser descobrir com aquella mena d'embut natural que és la zona anomenada Els Estanys d'El Far estava inundada per les pluges de la setmana anterior i desenes d'ocells hi feien vida amb tota naturalitat. Ànecs blancs, coll verds, esplugabous, martinets, etc., estaven allà tan tranquils.

L'espectacle era meravellós i sorprenent. Teniem una rèplica en miniatura del parc dels aiguamolls de l'Empordà a casa mateix !!

De totes maneres, poques setmanes després no en quedava res de tot allò. L'aigua s'havia eixugat i els ocells marxaven a cercar llocs més humits. Algú ens ha dit que l'aigua marxa per uns recs fets expressament per assecar la bassa i això ens ha entristit. Ara la pregunta és: seria possible tapar aquells recs i poder disfrutar de la bassa de manera permanent?

CONSTRUCCIONES GUERRERO - NEGRO, S.L.

c/ Vila-sacra, 8
Tels. 630 993 815
629 710 523

17469 EL FAR D'EMPORDÀ
(Girona)

**COPISTERIA
ESTEVE S.L.**

**FOTOCÒPIES - FOTOCÒPIES COLOR - CÒPIES, AMPLIACIONS I
REDUCCIONS DE PLÀNOLS - ENQUADERNACIONS - PLASTIFICATS
SERVEI DE FAX - PLOTEJATS DE PLÀNOLS - IMPRESSIÓ CARTELLERIA
COLOR - ESCANEJATS BLANC I NEGRE I COLOR - IMPREMTA
SERVEI RÀPID A DOMICILI**

Copisteria Esteve S.L.

Plaça Creu de la Mà, 4 - 17600 FIGUERES

Tels. 972 67 15 51 - 972 50 86 81

Fax 972 67 15 51

e-mail: copyesteve@telefonica.net

RICARD VILADESAU

El passat dimecres 26 de Gener de 2005 morí als 87 anys d'edat Ricard Viladesau. Excel·lent compositor de sardanes i virtuós incomparable de la tenora, autor de 240 sardanes, diversa música per a cobla, música ballable, cançons i havaneres, i anomenat *príncep de la tenora* per Pau Casals.

Va rebre nombroses distincions per la seva obra i com a activista del món de la sardana, entre les quals la medalla al mèrit sardanista, concedida per l'Obra del Ballet Popular el 1990 i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, l'any 1991.

Més enllà de totes aquestes dades objectives cal pensar en el que ell va viure i va fer viure a totes les persones que d'alguna manera o altra van compartir aquest món tan apassionant de la música i de la sardana amb ell. La seva trajectòria li va merèixer el prestigi i l'admiració de molta gent, que el consideraven un geni creatiu amb unes aptituds excel·lents. La seva mirada era en certes ocasions altívola però a la vegada encuriosida i satisfeta per l'admiració que professava. Valorat per la seva qualitat artística i humana, era dels que de veritat feien volar l'esperit. És realment diferent quan un músic interpreta amb sentiment allò que està tocant, igual com quan un ballador interpreta amb sentiment el que està ballant, es gaudeix molt més, es viu des de dins, des del fons del cor o de l'esperit. Ell tenia el privilegi d'aconseguir emocionar-se i emocionar amb la seva música.

Ricard Viladesau fou tot un personatge: carismàtic, pretensions... que féu una indubtable aportació al patrimoni musical català. A l'època que li tocà viure l'ofici de músic i sobretot de músic de cobla era agraït, sobretot perquè els músics estaven a la memòria de tothom, i gràcies a la seva feina els altres s'ho passaven bé, gaudien de les melodies, elevaven l'esperit, refeien vivències... participaven d'una senzilla felicitat.

Seria bo que ens deixéssim encomanar per aquest entusiasme i malgrat la mort de persones com Ricard Viladesau no perdéssim les ganes de crear ambient, contacte entre les persones, de buscar el plaer de passar-ho bé, comunicar-nos, viure més a gust i conviure interpretant sardanes, com un grup humà i no pas com una simple suma de persones que es troben per ballar una dansa patriòtica.

Maria Company i Coll

**L'HIPER
DEL
CALÇAT**

Carrer Mendez Nuñez, 53 - Tel. 972 50 63 51 - 17600 FIGUERES

Josep Pey i Noguera, s.l.
Assessor Comptable i Fiscal

c/ Vilasacra, 14
Tel. 972 50 88 61
Fax 972 51 12 84

17469 EL FAR D'EMPORDÀ
(Girona)

SISTEMES I PRODUCTES

PROGRANGES, S.L.

Ramon Santaulària

TANCAMENT DE QUALITAT, REG AUTOMÀTIC
MENJAR I UTILS PER A PETITS ANIMALS
C/Hortes, 26 - FIGUERES-
Tel. 972 50 06 14 FAX 972 67 14 61
WWW.PROGRANGES.COM

PER A JARDINS

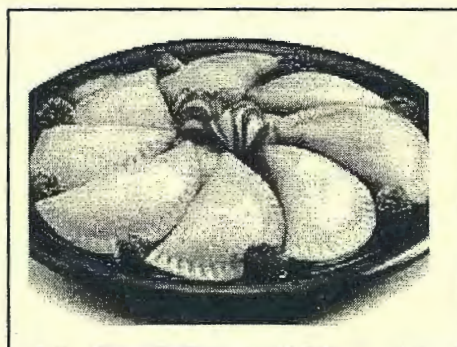
UN BON MENÚ PER A LA NOSTRA FESTA MAJOR!

Un any més arriba la festa d'estiu del nostre poble i juntament una revista on una de les moltes coses que sempre hi trobareu és un menú per si encara no teniu decidit el que cuinareu! Animeu-vos, segur que us quedarà boníssim!

PANADONS D'ESPINACS

Ingredients (6 persones):

- 1200 g. de pasta de pa corrent
- Farcit:
- 1 ½ quilo d'espinacs frescos
- 100g. de panses
- 1 gra d'all
- 100g. de pinyons
- Sal
- Oli

Preparació:

1. Renteu i prepareu bé els espinacs i separeu-ne les fulles.
2. Bulliu-les amb poca aigua i sal durant 5 minuts. A continuació cal colar l'aigua i escórrer bé.
3. En una paella gran amb oli calent, fregiu l'all, els pinyons i les panses. Quan les panses s'inflin poseu-hi els espinacs que abans heu d'haver picat petits.
4. Amb la pasta del pa feu 6 boletes. Alliseu-les.
5. Feu rodones de 15 cm. En el centre aboqueu-hi una culleradeta del farcit ja preparat.
6. Quan estiguin col·loqueu-les en una safata i ho deixeu coure entre 20-25 minuts a forn moderat.

POPETS AMB CEBA I TOMATA

Ingredients (4 persones):

- 900g. de popets
- 2 cebes
- 400g. tomates madures
- 1 vas de vi blanc sec
- 1,5 dl. D'oli
- Sal, pebre, julivert

Preparació

1. Netegeu bé els popets, peleu les cebes i talleu-les fines, escalduu les tomates amb aigua bullent, peleu-les i piqueu-les petites, peleu els alls i talleu-los a làmines.
2. En una cassola de terrissa, amb força oli, poseu-hi els popets i tots els ingredients esmentats en cru, regueu amb el vi blanc, tapeu i després deixeu que vagi coent lentament, amb el foc molt suau.
3. Passada una estona, comproveu que el suc que van fent els popets es vagi reduint. Quan això passi assaoneu-ho amb sal i pebre.
4. Deixeu-los sofregir una mica més i ja estaran a punt per servir-los.

CREMA CATALANA

Ingredients (4 persones):

- ½ l. de llet
- 4 rovells d'ou
- 125g. de sucre
- 20g. de midó en flor
- Canyella
- La pell d'una llimona
- 40g. de sucre per cremar la crema

Preparació:

1. Renteu bé una llimona i peleu-la. Desfeu el midó en flor en una tassa de llet freda. Poseu la resta de la llet en un recipient i al foc amb la pell de la llimona i la canyella. Deixeu-ho fins que comenci a bullir, i després traieu-la.
2. En un altre cassó, barregeu els dos rovells d'ou amb el sucre. Treballeu-ho fins que formin una massa suau i flonja. Aboqueu a sobre d'aquesta preparació la llet que abans hem bullit, afegiu-hi el midó pasta per un colador fi. Poseu el cassó al foc i aneu remenant fins que estigui a punt de bullir. Quan s'hagi espesseit retireu-ho del foc i continueu remenant una estona per evitar que es talli.
3. Aboqueu la barreja en una plàtera o en recipients individuals.
4. Deixeu que es refredi a temperatura ambient. Estarà llesta per servir quan estigui totalment freda. Quan sigui l'hora, cal empolvorar-la amb el sucre i cremar-la, així fent que es formi una petita capa de caramel.

(Receptes extretes del llibre: "LA CUINA CATALANA" ED.SUSAETA)

I PER ALS PETITS TAMBÉ N'HI HA...

Els menuts de la casa també poden participar i elaborar uns postres ben divertits i fàcils de fer! A continuació us presento la recepta:

Ingredients:

- 125g. de mantega de cacauet granulosa
- 1 ou
- 175g. de sucre roig
- 125g. de mantega
- 175g. de farina amb llevadura

Preparació:

1. Talla la mantega en un bol i afegeix-hi el sucre. Bat-ho fins aconseguir una mescla escumosa
 2. Afegeix-hi la mantega de cacauet, la farina i l'ou i barreja-ho tot fins a obtenir una mescla cremosa.
 3. Posa una culleradetes de la mescla a la safata.
 4. Cou les galetes al forn durant 15 o 25 minuts a 180 °C amb ajuda d'alguna persona adulta.
 5. Deixa-les refredar una bona estona i ja estaran llestes per menjar-te-les!
- (recepta extreta del llibre: "El meu primer llibre de pastisseria" ED.MOLINO)

Esther Bartolomé

L'ESCUT DE CATALUNYA

En la que Sant Jordi empunya
bandera de color blanc,
hi ha l'escut de Catalunya
amb quatre barres de sang.

D'aquestes barres la història
està escrita en lletres d'or,
per saber-la de memòria
i gravar-la en nostre cor.

Essent Carles, rei de França
i senyor dels catalans,
entraren folls de venjança,
en ses terres els normans.

Per sostenir sa corona,
demanava el Rei ,socòrs
al Comte de Barcelona,
el valent Jofre el Pelós.

Al saber ella nova, empunya
el Comte l'arma i l'escut,
i s'endú tot Catalunya
cap a França resolut

Així que a França arribava
amb la flor dels catalans,
el rei Carles reculava
atropellat pels normans.

I llençant-s'hi desseguida
el brau Jofre amb sos valents,
va deturar l'embestida
del normans, foros i potens.

Mes quan vençut reculava
L'enemic, rostos avall,
Un llanço al pit se li clava
I el fa caure del cavall.

Dintre una tenda els de França
ferit al Comte han entrat,
posant-li al causal la llança
i l'escut al seu costat.

I a l'entrâ a dur-li la nova
de que els normans han perdut
veu el Rei al Comte Jove
mirant trist el seu escut.

Si a vos se us deu la victòria,
perquè al Rei trist os mostreu?
si voleu honors i glòria,
Comte Jofre, demaneu

Des d'avui, de vostra terra
sereu Comte independent;
sereu mon company en guerra
i en pau l'amic més prudent.

Grans mercès, el Rei de França;
li respon Jofre el Pelós;
no'm reca, no, el cop de llança
que dessangra tot mon cos.

Lo que'm reca i cor-me-lliga,
és veure llis mon escut,
sense cap blassó que diga,
els honors que he merescut.

Llavors, el Rei desseguida
s'acosta al llit del valent;
xopa el dits en sa ferida,
i així li diu dolçament:

Amb sang del cor a la Guerra
haveu guanyat el blassó;
quan torneu a vostra terra
brodeu-lo en vostre pendó.

I passant quatre ditades
del brau Jofre en l'escut blanc
hi deixava senyalades
les quatre barres de sang.

MOVIMENTS **DEMOGRÀFICS**

A nivell demogràfic, des de l'últim número de la revista FARUS, al nostre poble s'han produït els següents fets a destacar, a nivell demogràfic:

Naixements:

Naiara Bosch Álvarez, el 6 de Novembre de 2004.

Carlota Juárez Esparraguera, 3 de Desembre de 2004.

Eudald Caldàs Ferrés, 12 de Desembre de 2004.

Ainoha Frank Pérez, 4 de Febrer de 2005.

David Murillo Garcia, 21 de Febrer de 2005.

Marc Casademont Reixach, 28 de Març de 2005.

Emma Diaz Vinagre, 10 d'Abril de 2005.

Judit Casanovas Sabartés, 13 de Maig de 2005.

Laia Jofre Gasull, 18 de Maig de 2005.

Bateigs:

Carlota Juárez Esparraguera, el 21 de Maig de 2005.

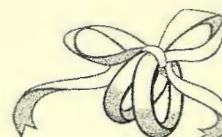
Comunions:

El dia 12 de Juny faran la Comunió l'Arnau Sirvent, en Pau Subirós i la Inés Juárez

Casaments:

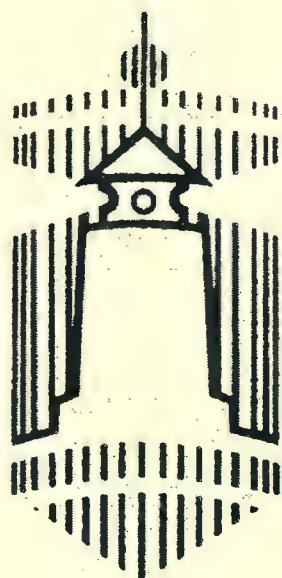
El dia 13 de Desembre de 2004 es van casar a l'Església del Far en Miquel Masó Rigall i la Sílvia Arnall Figueras.

El dia 14 de Maig de 2005 es van casar a l'Església del Far en Jordi Sala Casademont i la Ruby Maje Collazos.

Defuncions:

Des de la última revista no hem de lamentar de mort de cap dels nostres veïns del Far.

Subministres EL FAR S.L.

Carrer de la Font, 1 17469 EL FAR D'EMPORDA (Girona)
Tel. 972 51 14 08 - Fax 972 51 41 44

FORJATS
ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT
TEULES
GRANGES
IMPERMEABILITZACIONS

SANITARIS
GRESSOS
REVESTIMENTS

PREUS DIRECTES DE FABRICA

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIO EXPOSICIÓ I VENDA

Obert també dissabtes de 16:00 a 20:00.

Diada de Rams. Fotografia cedida per la família Company-Coll. Mas La Gruta. Any 1962 aprox.

Filera de dalt: Loli Gutiérrez, Paquita Quer, Josefina Pujol, Anna Maria Casademont, Roser Casademont, Carme Casademont, Montserrat Pujolàs, Rosa Cros, Núria Canaleta.

Filera de baix: Josep Canaleta, Josep Maria Argelès, Salvador Company, Robert Gúibas